

[Niels Helveg Petersen]

Det er denne interesse hos personalet, jeg synes man skal udnytte stærkest muligt.

Så er der flere talere, der har fået det ud af det, at forslaget var et forsøg på, som hr. Maisted sagde, at eskalere antallet af offentligt ansatte. Jeg må sige, at jeg finder ikke noget som helst belæg for det i forslaget. Forslagets sigte er ikke at anvende større eller færre midler i den offentlige administration, men simpelt hen at få en bedre service for de penge, man nu engang har besluttet at anvende i den offentlige sektor.

Indenrigsministeren har jo ved flere lejligheder – og er også blevet kritiseret for det – langet ud efter skrankepaveri. Jeg skal ikke tage stilling til den form, hvorunder indenrigsministeren har gjort det, det er hans anliggende, men jeg vil gerne sige, at meget af det, man kalder skrankepaveri, skyldes, at det offentligt ansatte personale er presset, ikke har den tid til hver enkelt sag, som man burde have. Derfor vil enhver bestræbelse for at lette de daglige arbejdsgange også være en bestræbelse for at give befolkningen en bedre betjening hos offentlige myndigheder, og det er det, der er sigtet med forslaget.

Jeg finder på den baggrund at måtte sige til hr. Maisted, at hans betragtninger på dette punkt forekom mig nok så primitive.

Til hr. Svend Erik Hovmand har jeg ikke særlige bemærkninger. Jeg forstod, at hr. Svend Erik Hovmand var betænkelig ved en særlig præmieringsordning for kommunalt ansatte. Hvis der er sådanne betænkeligheder ved at gøre det og ved at indføre præmiering for samspillet mellem kommunal, amtskommunal og statslig administration, så hører jeg gerne på det. Jeg kan ikke umiddelbart se, at der skulle være de store problemer på den led.

Hr. Grove havde en filosofisk bemærkning om, hvorvidt man overhovedet med mening kunne tale om overflødig dobbeltadministration. Det kan man vel sådan set godt, men der er jo visse sager, som nødvendigvis skal igennem flere instanser. Jeg skal da gerne medgive, at det kan være, at vi skulle have valgt en anden overskrift på forslaget, men når vi valgte netop denne overskrift, så hænger det som sagt sammen med fortilfældet fra 1974, der talte om afskaffelse af dobbeltadministration.

Til hr. Jes Schmidt, hr. Ib Nørlund og øvrige ordførere, og selvfølgelig også til den

socialdemokratiske ordfører, kan jeg kun sige tak for en positiv modtagelse. De spørgsmål, hr. Hjortlund Christensen særlig rejste om lovgivningens indhold, falder sådan set uden for det, vi beskæftiger os med i dette forslag, hvor interessant det end måtte være.

Jeg siger altså tak for en enstemmig positiv tilslutning, som forhåbentlig betyder, at folketingets kommunaludvalg relativt hurtigt kan gøre forslaget færdigt og regeringen sætte arbejdet i gang, således at vi i den kommende folketingssamling kan se et resultat af det forslag, der her i dag har fået en så positiv modtagelse.

**Indenrigsministeren (Egon Jensen):**

Det sidste, hr. Niels Helveg Petersen siger, forudsætter, at der altså er disse uhyrligheder, som vi er enige om at vi ikke vil have. Jeg tror, vi mere fornuftigt i ro og mag i udvalget kan finde ud af fremgangsmåden, om der er behov for det ene eller det andet. Jeg har tilkendegivet min positive indstilling til forslaget.

Må jeg sige på basis af en bemærkning, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde om, at jeg har talt om skrankepaver, og at han ikke skulle tage stilling til min måde at gøre det på, at det for mig ikke er nogen undskyldning, at der er et stort arbejdspress. Jeg mener, at venlighed, høflighed, og ikke selvoptagethed, må være det, der kendetegner offentligt ansatte. Jeg har aldrig nogen sinde udtalt, at alle offentligt ansatte – det sagde hr. Niels Helveg Petersen ikke, men det er refereret et sted – var skrankepaver. Jeg har sagt, at der var et lille fåtal, som ødelagde standens omdømme, og at alle havde krav på en rimelig, en retfærdig og en ordentlig behandling, og det undskyldes ikke af, at der er et stort arbejdspress. Folketingsmedlemmer kan ikke tillade sig at være uhøflige over for folk, fordi de i givet fald har meget at lave.

Må jeg sige til hr. Maisted, at man jo går med mange lønlige håb her i tilværelsen. De er somme tider ret beskedne. Mit beskedne håb med hensyn til hr. Maisted var det, at jeg en dag kunne komme i det, man kalder en saglig debat med hr. Maisted, hvor man brugte saglige argumenter. Når hr. Maisted taler om, at socialdemokratiet bare er interesseret i at få så mange offentligt ansatte som vel muligt, fordi de stemmer på socialdemo-